

[Arno Bjerregaard]

følgelig være nogle, der siger: hvad skal vi have løn for? Det er en anden side af sagen.

Der må dog være en fordel, og det er altså den, man nu tager væk, fordi man siger, at folk har spekuleret lovlig meget i statens egne papirer. Det er selvfølgelig beklageligt, at folk har gjort det. På den anden side kan man vel sige, at hvis man fjerner den fordel, der er ved dem, så må man ud fra en almindelig markedsanalyse sætte en lavere kurs for at få dem solgt, og det vil sige, at så kan man uden det, som falder ind under spekulationsojemed, få den samme fortjeneste. Derfor ved jeg ikke, om man fjerner ret meget af spekulationen ved at fjerne § 3. Det er jeg ikke så sikker på. Og endelig får man en masse besværligheder med afgrænsningen: hvad er spekulation, og hvad er ikke spekulation? Hvis en landmand i dag sælger sin besætning og køber statspapirer for den, er det så spekulation? Selv om han får tilskud over EF-midler til at udsætte sin besætning og om fem år kan få tilskud til at sætte den ind igen, er det så spekulation? Det bliver i alt fald meget svært at afgrænse, hvornår dette er spekulation. Hvor lang tid skal der gå osv.? Og sådan kan der nævnes masser af eksempler, som gør det forbistret besværligt at administrere det, man vil her.

Ud fra en skatteetisk tænkning er jeg helt enig i, at det er rigtigt, men jeg synes ikke, at vi, som det er fremlagt, har fået nogen klare beviser for eller tilkendegivelse af, hvorledes man vil administrere det, for det kan ikke hjælpe, at man bare siger, at det skal administreres ligesom andre papirer, for det kan ikke administreres ligesom andre papirer. Det er i alt fald vores opfattelse.

Men ud fra en, skal vi sige skatteetisk opfattelse vil vi selvfølgelig støtte forslaget, hvis det viser sig, at vi kan få garantier for, at det løser de problemer, man vil have løst.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en velvillig modtagelse af forslaget. Det var ikke særlig overraskende, for forslaget kommer jo efter ganske stærk opfordring fra folketingets partier, ikke mindst fra medlemmer af folketingets skatteudvalg.

Jeg synes, der er grund til at slå fast, at det, som dette forslag vedrører, alene er statsgældsbeviserne, som hidtil har været ud-

stedt med ét og to års løbetid, og at vi derfor alene opererer inden for den tidsramme, som hr. Glistrup nævnte, og som har været den tidsramme, man har opereret med i en række andre forhold, når man har været inde i overvejelser om, hvem der har bevisbyrden for, om det er spekulation eller ikke spekulation. En del af baggrunden for, at man i sin tid indsatte bestemmelsen i § 3, var bestræbelserne og ønsket om, at husholdningerne ville erhverve disse obligationer, og for at understrege og klargøre den skattemæssige stilling indsatte man § 3.

Jeg vil godt understrege, at med forslaget om ophævelse af § 3 sker der ikke nogen ændring af den skattemæssige stilling i alle almindelige forhold. Det, som har været problemet, har været, at en række dispositioner af spekulationsagtig karakter ikke har kunnet følges på grund af bestemmelsen i § 3, og denne blokering har regeringen ønsket at fjerne. Jeg skal ikke kunne sige, om den ophævelse, vi stiller forslag om her, er tilstrækkelig i en række af de situationer, der har været nævnt i dagspressen og på anden måde, eller om man må foretage en egentlig positiv lovændring, der i så fald naturligvis må ske i skattelovgivningen. Sagen er, at med ophævelsen af § 3 vil disse statsgældsbeviser have fuldstændig den samme skattemæssige stilling som andre lignende papirer med tilsvarende løbetid, og jeg kan her henviser til, at der i hvert fald inden for skibskreditområdet findes papirer med samme løbetid.

Jeg vil gerne til hr. Anders Poulsen sige, at det efter lovforslaget er således, at kursgevinster på statsgældsbeviser, erhvervet senest den 13. februar 1980, altså samtidig med lovforslagets fremsættelse, behandles efter de hidtidige regler. Det er jo en fremgangsmåde, som er velkendt for tingets medlemmer, og den bekymring, hr. Anders Poulsen gav udtryk for med hensyn til tilbagevirkende kraft, mener jeg derfor ikke er begrundet.

Hr. Gammelgaard bragte os jo en god tur rundt omkring nogle besvarelser i udvalget vedrørende andre lovforslag. Jeg lyttede med interesse til citaterne og kan kun sige, at det, der tages stilling til i denne sammenhæng, det er alene det, der ligger i lovforslaget. Det er, som det er sagt af flere ordførere, således, at ministeren for skatter og afgifter internt i skatteministeriet har etableret en arbejds-